

λίμα ἐκεῖ θὰ ἦνε εὐκρατον· τὰ ἄνθη καὶ οἱ καρποὶ θὰ ἀναθάλλωσιν ἀλληλοδιαδόχως· εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην προσθέσατε διαυγῆ ρυάκια, λειμώνας χλοερούς, πτηνὰ παντοειδῆ, χορούς, ἄσματα, ἑορτάς, δειπνα ὑπὸ σκιερὰ φυλλώματα καὶ ἐν ἤχῳ ἁρμονικῶν ὄργάνων, οἴνους ἐκλε- κτούς, καρπούς ἠδίστους τὴν γεῦσιν, χαρὰν οὐδέποτε ταρασσομένην, μέθην γλυκεῖαν τῶν αἰσθήσεων ἄνευ ὑπερβολῆς, ἀγάπην εἰλικρινῆ καὶ καθάραν. Ἐκ τοῦ Παραδείσου τούτου ἐξορίζονται αἱ λύπαι, οἱ καρδιοβό- ροι οὔτοι σκώληκες καὶ τὸ πεπρωμένον, ἡ ἀδυσώπητος αὕτη μοῖρα. Ἐκεῖ οἱ ἔρασταὶ εἰσι συνηνωμένοι διὰ παντός· ὁ ποιητὴς ἔστις ἔτρεψε πάντοτε κατόπιν ὄνειρου ἀπατηλοῦ, ἰδανικότητος διαφρευούσης αὐτὸν, ὡς ἀνταίχια ἀπροκαλύπτως νὰ παρκτηρῆ καὶ θαυμάζῃ τὸ Ἄπειρον.

Ἰδοὺ, φίλοι μου, ὁ ὠραῖος Παράδεισος ὃν ὑπόσχεται ἡμῖν ὁ κομψὸς ποιητὴς Σεβαρίστ δὲ Παρνύ. Ἄλλ' ἐὰν ἦτο ἐπιτετραμμένον ἡμῖν νὰ δη- μιουργήσωμεν ὡς ἐν ὄνειρῳ, παράδεισόν τινα κατὰ τὴν Σέλησίν μας, μετὰ πόσης σπουδῆς μετὰ πόσης ἐπιθυμίας δὲν θὰ ἀνεπτύσσομεν τὰς πτέρυγας ἡμῶν ὅταν ἤθελε σημάνη ἡ ὥρα τῆς ἐγκαταλείψεώς μας ἐκ τῆς γῆς; Ἄλλὰ φεῦ! τὰ τοιαῦτα εἰσι μόνον εἰκασίαι τῆς ζωηρᾶς φαντασίας μας καὶ τίποτε ἄλλο! τίς οἶδε τί ὑπάρχει; . . . Quen Sabe; ὡς λέγουσιν οἱ Ἰσπανοί.

— Τῶντοι, Σεῖέ μου, εἶπεν ὁ Ἰουλιανὸς, ἀγνοοῦμεν ἔτι τὸ διατὶ πολλῶν πραγμάτων. Ἡ ἐπιστήμη ἐπιτελεῖ ταχεῖας προόδους ἀλλὰ πόσα πικρὰ αὐτῆς μένουσιν ἔτι ἀνεξερεύνητα!

— Ἐν τούτοις φίλοι μου, ὦμεν υπερήφανοι διὰ τὴν ἐπίγειον Ἀνθρω- πότητα, διότι ἐγέννησεν ἐξόχους μεγαλοφυίας, σοφοὺς οἵτινες ὑπερῆρά- νως ἐκράτησαν τὴν σημαίαν τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἐπιστήμης: τὸν Γαλιλαῖον, τὸν Jourdano, τὸν Βροῦ, τὸν Νεύτων, τὸν Κάρολον Bonnet τὸν Φοντενέλλον, τὸν Humphry-Davy, τὸν Ἐροχελ, τὸν Ἀρχῶ, τὸν Ἄμπερ, Λαπλὰς, Φουριέ, Μέσμερ, Λαβοαζιέ, Λαβάντερ, Ρεῦνὼ καὶ τόσα ἄλλα ἐξόχα πνεύματα!

Σήμερον ἔτι πόσα θάματα δὲν ἔχομεν ὑπὸ τοὺς θεθαλμούς! πόσα εἰς τὴν ἀποστολὴν ἔργα δὲν γεννᾷ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡμέραν! Ἡ φύσις ἀπερὶβωκεν ἤδη ἡμῖν μέρος τῶν ἀποκρύφων τῆς καὶ ἀρχόμεθα νὰ τὴν ἀποκρυφώμεν κάλλιον. Ἡ φιλοσοφία ἐρευνᾷ ἔτι, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Καρτεσιου, διατὶ τὸ Κακὸν νὰ ὑφίσταται, διατὶ τὸ Καλὸν, διατὶ ἡ Ζωὴ; ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐρευνᾷ ἔτι Αἰτίαν τινὰ καὶ Ἀλήθειαν. Ἄλλ' ἡ ἐπι-